

با سلام خدمت شما پدر گرامی؛

اعلام میداریم که مجموعه مخلصین با توجه به دغدغه مندی در مورد ترویج سبک زندگی اسلامی ایرانی این نگاره را برای استحضار و استفاده حضرت تعالی تهیه نموده، باشد که مطلوب نظر شما واقع گردد.

رفتار پدران در قبال تربیت فرزندان

حضرت رسول اکرم (ص) فرمود: اَکْرَمُوا أَوْلَادَكُمْ وَ أَحْسِنُوا آدَابَهُمْ يَغْفَرْ لَكُمْ؛ فرزندان خود را گرامی بدارید و آنان را خوب تربیت کنید تا آمرزیده شوید. (میزان الحکمه، ج ۱، ص ۱۰۰)

تربیت فرزندان در نتیجه پذیرش مسئولیت و تلاش و هماهنگی پدر و مادر است. واگذاری تربیت فرزندان به مادر و خالی کردن میدان تربیت از پدران، فرزندان را معمولاً با مشکلات و اختلالات رفتاری غیرقابل جبران مواجه می‌سازد. صاحب‌نظران معتقدند با این که مادران در تربیت مهارت بیشتری دارند ولی پدران در تربیت موثرترند.

در خانه‌هایی که پدر فقط نقش «نان‌آور» را دارد و فرزندان فرصت تعامل و همانندسازی با پدر را ندارند، متأسفانه از تربیت مطلوب محروم می‌شوند. به طور طبیعی آرزوی هر پدری است که با صبر، شکیبایی، مهربانی، دوستی، وقت‌گذاری و احترام بتواند به وظایف خود در قبال فرزندانش عمل کند. در این راستا، ابراز محبت را به فرزندان به طور مستمر ادامه دهید، زیرا رفتار مردانه بدون مهربانی، الگوی جنسیتی پدر را بی‌تاثیر می‌کند. و اگر خواهان آن هستید که پدر فوق‌العاده‌ای برای فرزندانتان باشید، فراموش نکنید که باید بیشتر بدانید و بیشتر عمل کنید.

دانستن نکات زیر، در رسیدن به خواسته شما می‌تواند مفید واقع شود:

۱. با فرزندانمان با لحن خوب و مودبانه سخن بگوییم.
۲. اوقات بیشتری را در جمع خانواده و فرزندان سپری کنیم.
۳. آنان را با دوران کودکی و نوجوانی خود و سایر افراد مقایسه نکنیم.
۴. گاهی فرزندانمان به تایید رفتارهای خود از طرف پدر سخت نیازمندند.
۵. در هنگام تصمیم‌گیری در امور مربوط به فرزندان با آنان مشورت کنیم.
۶. شرایطی را به وجود بیاوریم تا فرزندانمان بتوانند نقاط قوت خود را نشان دهد.
۷. به موفقیت‌هایشان احترام بگذاریم و هرچند وقت یک بار آنها را یادآوری کنیم.
۸. به فرزندانمان احترام بگذاریم و از تحقیر شخصیت و انتقاد نابجا از آنان بپرهیزیم.
۹. برای فرزندانمان وقت بگذاریم تا تکریم و احساس با ارزش بودن را در او تقویت کنیم.

۱۰. لازم است فرزندان احساس کنند که پدر برای مادرشان احترام زیادی قائل است .
۱۱. با ایجاد رابطه ای دوستانه زمینه انس با فرزند را هموار سازیم تا بتواند به راحتی حرف دلش را به ما بگوید .
۱۲. از رفتارهای نادرست او چشم پوشی نکنیم و با توجه به شرایط روحی و روانی، زمانی و مکانی، او را از کار نادرستش آگاه کنیم .
۱۳. در میان اعضای خانواده تبعیض قائل نشویم و گاهی با آنان درد دل کنیم .
۱۴. ابراز محبت را به فرزندان به طور مستمر ادامه دهیم، زیرا رفتار مردانه بدون مهربانی، الگوی جنسیتی پدر را بی تاثیر می کند .
۱۵. به جای انتقاد و تکذیب، از سخنان اطمینان بخش و تایید کننده استفاده نماییم .
۱۶. با تشکیل جلسات خانوادگی و شرکت دادن همه اعضاء در تصمیم گیری های زندگی به رشد اعتماد به نفس فرزندان کمک کنیم .
۱۷. سعی کنیم از ویژگی های فرزندانمان اطلاعات و آگاهی های لازم را داشته باشیم و به استعداد و سلیقه های آنان احترام بگذاریم .
۱۸. فرزندانمان را با مهارت های ارتباطی و اجتماعی و دوست یابی صحیح آشنا کنیم .
۱۹. به تحصیل و درس فرزندان اهمیت داده و با شرکت در جلساتی که مدارس تشکیل می دهند به آنها ارزش و اعتبار دهیم .
۲۰. رفتارهای خودمان را اصلاح کنیم تا الگوی مناسبی برای فرزندان باشیم، پدرانی که بین عمل و گفتار شان تفاوت وجود دارد هرگز الگوی خوبی برای آنها نخواهند بود .
۲۱. در انجام بعضی از امور و یا کارهای منزل (نظافت، تعمیرات، ساخت وسایل و...) از فرزندان نیز کمک بگیریم تا احساس مفید و بزرگ بودن در آنها تقویت شود .
۲۲. سعی کنیم نقش تربیتی خود را برای فرزندان نوجوان، از یک «مصلح و هدایت کننده» به یک «مشاور» تبدیل کنیم .
۲۳. تلاش کنیم در سنین نوجوانی با فرزندانمان همسو شده و همواره در کنار او باشیم .
۲۴. در هنگام نصیحت کردن فرزند نوجوان، ضمن توجه به سخنان او، افکار و احساسات خود را برای او تشریح نماییم .
۲۵. وقتی فرزندانمان کار خوبی انجام می دهد احساس خوشحالی خود را به او نشان دهیم.
۲۶. برای حفظ ارتباط با فرزند نوجوان خود حداقل یکبار در ماه با او به تنهایی بیرون برویم و تلاش کنیم درباره آنچه در احساس و اندیشه او می گذرد با هم گفتگو کنیم .
۲۷. محیطی صمیمی ایجاد نماییم تا فرزند نوجوان ما بتواند آزادانه احساساتش را بازگو کند .
۲۸. با القاء این حس که در منزل واقعا مورد احترام می باشد در احساس ارزشمند بودن او کمک کنیم .
۲۹. اگر لازم بود از روش تذکر یا توبیخ در فرزندانمان استفاده کنیم، تذکر و توبیخ ما باید به گونه ای باشد که همه فرزندان متوجه شوند که این نوع رفتار نامناسب و بد است نه فقط فرد خطاکار.
۳۰. در صورت داشتن مشغله زیاد، سعی کنیم در شبانه روز حداقل نیم ساعت با فرزندانمان همراه باشیم، با آنها حرف بزنیم، بگوییم و بخندیم و استراحت و تفریح کنیم .
۳۱. اگر پسر نوجوان داریم، بدانیم که او نیازمند است که اوقاتی را در حریم حمایت و هدایت پدری محبوب، منطقی، استوار و مقتدر سپری کند .
۳۲. بین خود و فرزندان به جای رابطه آمرانه، ارتباط عاطفی توأم با گذشت و صبر را حاکم نماییم تا مروت و مردانگی را بیاموزند .
۳۳. سخن ما به عنوان پدر در خانواده وقتی نافذ است که خودمان به آن اعتقاد داشته و عمل نماییم .
۳۴. اقتدار پدری لازمه تربیت کودک و نوجوان است؛ این اقتدار در سایه مهربانی، دوستی و قاطعیت شکل می گیرد نه در برخورد خشن، ناسزاگویی و احتمالاً کتک زدن.

موضوعات فوق را می توانید در صفحه مخلصین مشاهده نمایید

Mokhlesin.ir

برای همراهی با مخلصین

میتوانید عدد ۱ را به سامانه ۳۰۰۰۲۵۲۰۲۰ ارسال نمایید.